

vilde andre, jeg tror, vildfarende Meninger vedblive at herske herom. Men der vil komme en Dag, hvor man vil indse Sandheden og forandre sin Mening. Vi kunne dog vel nok være enige om, at, naar andre Lande, som leve under ganske de samme Produktionsvilkaar som vi i denne bestemte Retning, ikke blot have en Beskyttelses-told, men ere glade ved den, f. Eks. Sverige — hvor man dog maa siges at arbejde i Landbruget under samme Vilkaar som vi — er det Grund til at antage, at vi omsider her i Landet ogsaa vilde blive saa kloge, at vi indse, at en Toldbeskyttelse for Landbruget vil være til Gavn. Thi ganske det samme, som sker her i Landet, nemlig, at man bruger Kornvarer og deslige til at forædle gennem en Omdannelse til Kød og Smør o. s. v., ganske det samme sker i Sverige. Man har i Sverige en Told paa Korn, og der har man netop ogsaa Kreaturopdræt, Fedning, Smørproduktion og deslige, og det betaler sig trods Tolden meget godt, og man er i det hele meget glad ved den. Her i Landet ere vi endnu ikke komne til denne Betragtning; men, som sagt, den kommer nok, og hvis der kommer et Forslag op herom, og man i øvrigt kan indrette det paa en rimelig og hensigtsmæssig Maade, skal jeg gerne være med til at støtte det.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har udtalt, at der er et stærkt og almindeligt Ønske i hele Lag af Befolkningen om at komme til en Ordning og et Resultat i denne Sag. Det kan han for saa vidt have Ret i, som jeg nok tror, at den Uro, der er med Hensyn til hele Beskyttelsesforholdet, kunde opfordre til at gøre alt, hvad der er muligt, og strække sig saa vidt som muligt for at naa et Resultat. I øvrigt vil jeg sige, at held dette Spørgsmaal om Tolden efter min Mening er rejst ved en kunstig Agitation. Der har været rejst en Agitation ad kunstig Vej i Partiformaals eller andre specielle Formaals Tjeneste. Thi Tolden har den gode Egenskab, at den næsten ikke en Gang kendes af det store Publikum. Naar man spørger de store Forbrugere, hvoraf de svare Told, vide de det ikke en Gang. Man har saa fortalt dem det og søgt at gøre dem kloge derpaa for at opvække hos dem en Utilfredshed og give dem Lyst til at blive fri for visse Afgifter. Det er selvfølgelig et Formaal, der kan have sin Betydning for andres Vedkommende, men jeg tror ikke, at der i vort Land vilde være opstaaet et Toldspørgsmaal, dersom det ikke var sket ad kunstig Vej, ved kunstig

Agitation. Ogsaa jeg ønsker, at der maa komme noget ud af disse Forhandlinger. Jeg ønsker, at der maatte kunne komme en Ende paa alle disse langvarige Undersøgelser og Forhandlinger om denne Sag, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, naar der af ærede Talere fra anden Side er talt om, at der fra deres Side var gjort saa store Indrømmelser. Man kan ikke gøre Indrømmelser, uden at der er nogen, der forlanger noget. Men der er ingen fra den Side, hvortil jeg hører, som har fremsat noget særligt Forlangende om en Toldrevision. Forlangendet er kommet fra de Herrers Side, der saa bag efter have talt om, at de have gjort Indrømmelser. Sagen er i Virkeligheden den, at vi staa paa den bestaaende Toldlovs Grund, og det er de andre ærede Medlemmer, der ønske at gribe ind heri og omkalfatre den. Saa tale de Herrer endda om, at naar de stille et saadant Forlangende som en Nedsættelse paa 5½ Mill. Kr., er det kun et lille Skridt, det ærede Medlem talte netop om et lille Skridt. Der bliver ikke mere end 4—5 saadanne Skridt at gøre, saa have vi slet ingen Toldlov mere! Jeg synes egentlig ikke, dette Skridt er saa ganske lille. Jeg tror, de maa se anderledes paa Sagen og stille sig paa en anden Maade, saaledes at de sige, at hvis der fra det bestaaendes Side er en Tilbøjelighed til at komme deres Ønsker i Møde, vilde de fra deres Side være meget villige til Imødekommenhed i særlig Grad. Thi det kan dog ikke nægtes, at naar der er Tale om at forandre en Lov, er den virkelig stærkest, der har Loven. Skal man lave den paa ny, vil Sagen stille sig helt anderledes. Alt dette betyder ikke for mit Vedkommende, at jeg ikke skulde være meget villig til at bidrage alt, hvad jeg kan, til at faa en Løsning paa Sagen, og jeg skal anbefale, at man fra alle Sider her i Salen gør, hvad der er muligt for at bidrage til denne Sags Løsning.

P. Bojsen: Det højtærede 3dje Medlem fra 9de Kreds (Estrup), der talte og indledede Forhandlingen i Gaar, ytrede, at det protektionistiske System beherskede Verden for Tiden, og denne Ytring blev nu af den sidste ærede Taler yderligere förstærket, idet han udtalte, at alle Lande vare gaaede over til Beskyttelsen, og at vi vilde blive som en Oase, hvis vi vilde holde paa Frihandelen, en lille Oase i denne store Beskyttelsesverden. Det forekom mig, at begge de ærede Talere have forbigaaet, at der er en stor Nation, som ikke er